

думы-тѣ: «Господи въ твои-тѣ рѣцѣ прѣдавамъ духа си.» Той послѣ приказваше на единъ пріятель, че кога-то горѣше рѣка-та, душа-та му пріе таково подкрѣпленіе щото не усѣти никаквж болкж, и че можалъ да стои правъ до гдѣ-то жили-тѣ и сухи-тѣ му жили ся сгжрчихж, и кръвь-та му прѣснж по лице-то на единъ отъ свѣщенници-тѣ, кой-то тогава подбуди епископа да прѣстане. На 16-ый Мартъ 1555 г. Томкинсъ ся изгори въ Смитфіелдъ, и прѣтърпѣ смърть-тж си съ голѣмо тѣрпѣніе.

Прѣзь ношь-тж коя-то прѣдшествоваше изгоряваніе-то на Епископа *Хооперъ* отъ Клаучестеръ, едно слѣпо момче на име *Тома Дроври*, поиска дозволеніе да ся види съ епископа. Епископъ-тѣ ся разговори съ него на пространно, и кога-то го намѣри че има упованіе въ вѣрж-тж въ Христа, казва му: «Ей, бѣдно момче, Богъ тя лиши отъ зрѣніе-то, — зашто, Той това знае най-добрѣ, но Той ти даде друго едно, много по-добро зрѣніе; понеже снабди душь-тж ти съ око-то на познаніе-то и вѣрж-тж. Богъ да ти даде благодать постоянно да му ся молишь, да не загубишь това зрѣніе; зашто-то тогава ще станешъ тѣлеено и душевно слѣпъ.» Прѣзь идушж-тж годинж Тома ся повыка да послѣдува епископа. Сокровищникъ-тѣ на епархыж-тж присѣтствоваше въ послѣдній-тѣ испытъ на това бѣдно момче, и приказва ся че Канцлеръ-тѣ Д-ръ *Вилліамсъ*, кога-то намѣри че момче-то не вѣрува въ прѣсжществованіе-то на хлѣ-